

lille Kapel, et Kapel af lignende Størrelse, som det der i Fjor blev bevilget til Hulsig. I Sagsø er der kun Tale om et Kapel til 100 Siddepladser, og i Egebaeksvang, hvor Befolkningen ganske vist er en Del større og i Vandtiggertiden er betydelig større, er Forholdet paa den anden Side saaledes, at man ad privat Vej lettere kan tilvejebringe Midler. De have jo indsamlet 14,000 Kr., saaledes at de med de 8,000 Kr., som foreslaas fra Udvalgets Side, ville kunne raade over 22,000 Kr.; og derfor vil der, synes vi, kunne faas en køn, lille Kirke. Men det udtales i Skrivelsen, at man gerne der vilde have en Kirke, der i Skonhed og Anseelse stod i Samklang med den omgivende Natur. Det er et Hensyn, som er fuldt berettiget; men paa den anden Side forekommer det os, at det er et Hensyn, som man maa tilfredsstille ad privat Vej, og som det ikke er Statens særlige Opgave at fuldbyrde. Det næste Vædringsforslag under Nr. 174 behøver jeg ikke at omtale nærmere; det er en gammel Historie om de 10,000 Kr. til utilstrækkelig lønnede Embeder; det er det gamle, provisoriske Stridspunkt, der som bekendt oprindelig skriver sig fra Trykfej. Derimod maa jeg tillade mig at gaa noget nærmere ind paa Forslaget under Nr. 175. Ja, jeg vil dog indskyde, at der i Betænkningen er indløbet en Fejl med Hensyn til den dansk-amerikanske Mission. Der staar i Betænkningen, at Statstilskuddet i de sidste 3 Aar har udgjort 15,000 af de 17,047 Kr. 52 Ore, som man overhovedet har haft at raade over. Det er imidlertid ikke saa galt. Statstilskuddet har været 11,000 Kr., medens der i frivillige Gaver er indkommen 5,259 Kr. 46 Ore.

Men som sagt, jeg vil gøre nogle Bemærkninger om Vædringsforslaget under Nr. 175 angaaende Oprettelsen af en Missionsstation paa Grønlands Østkyst. Dette Forslag kommer jo frem baade paa Kultusministeriets og Indenrigsministeriets Budget. Vi udsatte det, da vi behandlede Indenrigsministeriets Budget, og det er fuldkommen rigtigt, at denne Sag ses under et. Forholdet er det, at der paa begge Budgetter kræves meget betydelige Summer til denne Foranstaltning. Til Missionsstationens Oprettelse udkræves der saaledes i Aar 12,350 Kr., og til Oprettelse af et mindre Handels-etablisement og dets Forsyning 20,250 Kr. og til Stationens første Besejling i alt 30,000 Kr.; det er 62,600 Kr. Og de aarlige Udgifter ville være: til Løn for en Missionær og en Kateket 3,500 Kr., til en Handelsbestyrer og Haandværker 3,000 Kr. og til den aarlige Besejling 12 à 14,000

Kr., det bliver aarlig 18,500 à 20,500 Kr. Det er altsaa finantseelt set ikke noget lille Spørgsmaal. Det drejer sig om et Bevilling for i Aar af 62,600 Kr. og en aarlig Bevilling af 18 à 20,000 Kr. Denne store Udgift bliver saa meget mere betænkelig, naar man erindrer, at den grønlandiske Handel nu i en Aarrække har givet betydeligt Understud. For næste Aar opføres den med et forventet Understud af 187,334 Kr. 51 Ore, medens der opføres et Statstilskud til Missionen af 66,688 Kr. 75 Ore foruden de 36,513 Kr. 25 Ore, der tilskydes af Handelen. Det vil med andre Ord sige, at selv om vi ikke saa Missionsstationen næste Aar, vil Grønland koste os 191,423 Kr. og nogle Ore. Det er ikke noget lille Offer, den danske Stat vil komme til at give paa denne Koloni. Men dertil kommer, at det er et meget stort Spørgsmaal, om denne Missionsstations Oprettelse virkelig er af saa stor Værd for Befolkningen. Befolkningen i Østgrønland er jo ikke meget stor. Den blev i 1883, da Holm og Garde vare der oppe, opgivet til 400 Mennesker i det Distrikt, som har sit Midtpunkt i Angmagalik, og 150 Mennesker paa hele den øvrige Kyst, som er 110 Mile lang. Men efter de senere Oplysninger, som Kyster bragte hjem, var Befolkningen deroppe i 1892 allerede formindstet med 100 Individuer; og efter alt, hvad der foreligger, formindstes den ganske naturligt Aar efter Aar, idet den vandrer ned ad Kysten, om ad Vestkysten til og efterhaanden blander sig med den øvrige Befolkning, idet den drages af de noget mere magelige og maaste noget mere civiliserede Forhold, der er paa Vestkysten. Nu er jo Spørgsmaalet egentlig det, om der er Grund til at anvende saa store Summer, som her er Tale om, paa disse overordentlig saa Mennesker for at staffe dem de Goder, som en Missionsstation og et Handels-etablisement vilde medføre, og det har været Udvalgets Flertal meget tvivlsomt. Det er i det hele taget meget tvivlsomt, om Grønlanderne have haft Gavn af den Civilisation, vi have bragt dem. Det synes jo saa, at Missionen under den Form, hvorunder den er bleven drevet i Grønland, ikke egentlig har haft stor Betydning i religiøs Hensende. Det er jo forbausende, at der, efter at der har været Mission der i saa lang Tid, som der har været, er saa saa Grønlandere, der have kunnet benyttes til Præstegerningen, og at man saa yderst sjældent tør betro dem mere ansvarfulde Stillinger. Og dernæst hører man jo fra næsten alle rejsende, der komme derop, at Handels-etablisementerne have haft en meget